

blive på 10 mio. kr. sammenholdt med håndhævelsen i forbindelse med manglende betaling. Yderligere bemærkes, at visse punktafgifter, f.eks. afgiften på nikkel-cadmiumbatterier ligeledes opkræves månedligt, og at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører således vil skulle indbetale for markedsførte bærbare batterier og akkumulatører parallelt med at de betaler eventuelle andre punktafgifter. Der gives ikke hjemmel til, at de kollektive ordninger kan foretage indberetninger eller betalinger på vegne af producenterne eller importørerne. Det er vurderet, at byrden for producenter og importører ved at skulle indberette til den kollektive ordning i forhold til told- og skatteforvaltningen vil være den samme, og da der ikke er fastsat krav til stiftelsen af kollektive ordninger, som således ikke nødvendigvis er en selvstændig juridisk person, der kan ansvarliggøres ved eventuel manglende betaling etc., foreslås der ikke regler om, at kollektive ordninger, jf. lovens § 9 z, kan indbetale på vegne af producenterne.

Miljøministeren vil ligeledes med hjemmel i stk. 4, kunne fastsætte regler om godtgørelse i visse tilfælde af betalingen, herunder, at betaling for batterier og akkumulatører, der er erlagt i forbindelse med import eller produktion, vil skulle godtgøres, hvis der sker efterfølgende eksport, eller hvis det bærbare batteri eller den bærbare akkumulatører bliver omforarbejdet til et industriakku­mulator eller en industriakku­mulator, som ikke er omfattet af betalingspligten i § 9 u, stk. 2.

Til nr. 25 (§ 9 ø, stk. 3).

Ændringen vedrører reglerne om klage over den private organisations afgørelse efter regler om producentansvar. Forslaget fastsætter de nærmere regler for klagefristen, klagens formalitet samt hvorvidt klagen har opsættende virkning. I den eksisterende § 9 ø, stk. 3, er det fastsat, at afgørelser truffet af en privat organisation i henhold til § 9 ø, stk. 1, kan påklages til ministeren. Der er i bestemmelsen ikke redegjort yderligere for, hvilke nærmere regler der gælder ved eventuel klage, hvorfor de almindelige forvaltningsretlige regler og grundsætninger som udgangspunkt finder anvendelse. Idet disse regler ofte kræver en konkret fortolkning i hvert enkelt tilfælde omkring f.eks. form og klagefrister mv., fastsættes bestemmelser herom nu direkte i § 9 ø, stk. 3. For så vidt angår præciseringen af, hvem der er klageberettiget, bemærkes, at dette i praksis ikke umiddelbart vil betyde en indskrænkning i kredsen af klageberettigede, idet det vurderes, at alene adressaten for afgørelsen også tidligere ville være at anse som klageberettiget. Særligt for så vidt angår afgørelser om tildeling, jf. § 9 j, stk. 2, § 9 r, stk.

1, § 9 u, stk. 4, og § 9 w, stk. 3, vil samtlige producenter og importører, der er omfattet af tildelingsordningen, dog være klageberettigede, idet de alle anses som parter i den samlede afgørelse om tildeling.

Til nr. 30 (§ 44, stk. 1).

Ændringen bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om klassificering og mærkning af indsamlingsmateriel. For så vidt angår klassificering bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om klassificering af affald. Det bemærkes, at særlige regler om klassificering af skibe som affald er hjemlet i den gældende bemyndigelse i lovens § 45 b.

Bemyndigelsen tænkes særligt anvendt i de situationer, hvor der i loven eller regler fastsat i medfør af loven er fastsat regler for håndteringen af særlige affaldsfraktioner, som medfører, at det ikke er en kommunal opgave i medfør af § 45 at håndtere affaldet.

I forbindelse med den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald forventes bestemmelsen udmøntet til bl.a. at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at klassificere genanvendeligt erhvervsaffald som genanvendeligt ud fra en konkret vurdering i relation til affaldets egenskaber. Det forventes, at der på bekendtgørelsesniveau løbende vil blive fastsat krav om genanvendelse af fraktioner af genanvendeligt erhvervsaffald.

Når kommunalbestyrelsen har klassificeret erhvervsaffald som genanvendeligt, er det affaldsproducentens ansvar at finde et registreret anlæg, der kan behandle det pågældende genanvendelige affald eller en indsamler, som kan overtage ansvaret for affaldet. En affaldsproducent er dog, uanset at der findes et anlæg i Affaldsregistret, som kan behandle det pågældende affald, berettiget til at eksportere det genanvendelige affald til genanvendelse i udlandet efter reglerne om import og eksport af affald.

For så vidt angår mærkning af indsamlingsmateriel til genanvendeligt erhvervsaffald forventes bemyndigelsen udnyttet til at fastsætte regler om, at relevante aktører på området for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder affaldsproducerende virksomheder, transportører, indsamlere af genanvendeligt erhvervsaffald, kommunale genbrugspladser og genanvendelses­anlæg skal mærke virksomhedens, genbrugsplad­sens eller anlæggets indsamlingsmateriel for genanvendeligt erhvervsaffald med særlige piktogrammer. Piktogrammerne vil blive fastlagt af Miljøstyrelsen.

Herudover forventes bemyndigelsen udnyttet i forbindelse med gennemførelsen i dansk ret af dele af affalds­direktivet. Det drejer sig bl.a. om gennemførelse